

Arrest

**nr. 313 397 van 24 september 2024
in de zaak RvV X / XI**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A.- S. ROGGHE
Rue de la Citadelle 167
7712 HERSEAUX**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 27 mei 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 mei 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 augustus 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat A. ROGGHE.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 18 maart 2019 een eerste verzoek om internationale bescherming in. Hij werd op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) gehoord op 13 juli 2020.

1.2. Op 31 maart 2021 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Hiertegen werd een beroep ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.3. Ook de Raad weigerde aan verzoeker bij arrest nr. 267 557 van 31 januari 2022 de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

1.4. Verzoeker diende op 31 maart 2022 een tweede verzoek om internationale bescherming in.

1.5. De commissaris-generaal verklaarde dit eerste volgend verzoek om internationale bescherming op 25 juli 2022 niet-ontvankelijk. Hiertegen werd een beroep ingediend bij de Raad.

1.6. Bij arrest nr. 281 631 van 9 december 2023 verwierp de Raad het beroep ingediend tegen de beslissing van 25 juli 2022.

1.7. Verzoeker diende op 24 maart 2023 een derde verzoek om internationale bescherming in.

1.8. De commissaris-generaal verklaarde dit tweede volgend verzoek om internationale bescherming op 3 juli 2023 niet-ontvankelijk. Hiertegen werd een beroep ingediend bij de Raad.

1.9. Bij arrest nr. 297 771 van 27 november 2023 verwierp de Raad het beroep ingediend tegen de beslissing van 3 juli 2023.

1.10. Verzoeker dient op 8 december 2023 een vierde verzoek om internationale bescherming in.

1.11. De commissaris-generaal verklaart dit derde volgend verzoek om internationale bescherming op 13 mei 2024 niet-ontvankelijk.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming bezit u de Iraanse nationaliteit, bent u een etnische Fars en bent u afkomstig van de stad Bushehr (provincie Bushehr). U was zaakvoerder van een cargobedrijf in Bushehr. Op een dag in het midden van het jaar 1395 Iraanse kalender (= 2016 in de Gregoriaanse kalender) ontmoette u op straat toevallig een oude vriend, H. B., die u al enkele jaren niet meer had gezien. Jullie spraken vervolgens frequent af en hij nodigde u uit bij hem thuis. U werd er voorgesteld aan K. en B.. U praatte over economie en politiek met K.. Deze zei u dat hij mensen nodig had die hij kon vertrouwen om politieke pamfletten te verspreiden in de regio Bushehr om zo het Iraanse regime langzaam te ondermijnen en de democratie te promoten. U ging akkoord om personen te vinden om dergelijke pamfletten te verspreiden. Ongeveer een maand later begonnen A. en D., de zoons van kennissen van u, pamfletten onder deuren te schuiven in Bushehr. U kreeg van H. aanwijzingen over de vindplaats van deze pamfletten en de regio waar A. en D. deze dienden te verspreiden en gaf deze informatie door aan A. en D.. Op 27 Dey 1397 (= 17 januari 2019) kreeg u van D. 's nachts telefonisch te horen dat A. gearresteerd was door twee civiele agenten tijdens het verspreiden van de pamfletten. U belde onmiddellijk H. die u vroeg het vooraf afgesproken noodnummer te bellen en uw simkaart en telefoon te vernielen. U volgde deze richtlijnen op en belde het noodnummer dat leidde naar een smokkelaar. U vertrok dezelfde nacht nog naar de smokkelaar in Teheran waar u vervolgens een maand en dertien dagen lang ondergedoken bleef. Vier dagen na A.'s arrestatie bezochten enkele agenten van de Iraanse inlichtingendiensten uw huis in Bushehr. Ze doorzochten uw huis en namen enkele poëzieboeken alsook de laptop van uw zoon S. mee. U verliet Iran op 3 maart 2019 en reisde met uw eigen paspoort met het vliegtuig via Qatar en Italië naar België waar u aankwam op 4 maart 2019. Na uw aankomst in België kreeg u frequent speciale dromen waarin u aangevallen werd door een slang maar geholpen werd door een man wiens gezicht u niet kon zien. O. Z., een man die zich bekeerd had tot het christendom en die u in België had leren kennen, verklaarde dat dit een teken was. U begon de Bijbel te bestuderen en ging op 17 maart 2019 voor het eerst naar de Evangelische Kerk te Kuurne. Op 31 maart 2019 bekeerde u zich tot het protestantisme en u frequenteerde vervolgens wekelijks de kerk te Kuurne. Op 6 juli 2019 werd u in deze kerk gedoopt. Eén of twee maanden na uw doopviering vertelde u telefonisch aan uw vrouw over uw bekering. Ongeveer tien of elf maanden na uw vertrek uit Iran kwamen civiele agenten van de inlichtingendiensten opnieuw naar uw huis in Bushehr. De agenten zeiden dat u uw mond diende te houden en u niet politiek actief mocht zijn in het buitenland. In de hierop volgende maanden kwamen er nog driemaal agenten naar uw huis met dezelfde boodschap en met beledigingen aan uw adres. U vreesde dat u bij terugkeer gearresteerd zou worden omwille van uw deelname aan de verspreiding van de pamfletten en problemen zou ondervinden omwille van uw bekering naar het protestantisme.

Op 1 april 2021 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigde deze beslissing bij arrest nr. 267 557 van 31 januari 2022 omdat er geen geloof werd gehecht aan uw vermeende, politiek getinte activiteiten in Iran, aan de problemen die hieruit beweerdelijk zouden zijn voortgesproken, omdat er geen geloof werd gehecht aan de oprechtheid van uw bekering naar het protestantisme en omdat er niet kon worden aangenomen dat u gepercipieerd zou worden als christen bij een terugkeer naar Iran. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Zonder het grondgebied te verlaten diende u op 31 maart 2022 uw eerste volgend verzoek om internationale bescherming in. U kreeg in mei 2022 enkele documenten van uw Iraanse advocaat die u neerlegt ter staving van uw huidig verzoek, met name een dagvaarding van de revolutionaire rechtbank afdeling 1 te Bushehr d.d. 19/03/1398 Iraanse kalender (09/06/2019) die u opriep om op 20/07/1398 Iraanse kalender (12/10/2019) voor de rechtbank te verschijnen, een vonnis van de revolutionaire rechtbank afdeling 1 te Bushehr d.d. 28/07/1398 Iraanse kalender (20/10/2019) waarin u bij verstek veroordeeld wordt tot een gevangenisstraf van tien jaar en zes maanden omwille van handelingen tegen de nationale veiligheid en het verspreiden van propaganda tegen de Iraanse staat, een begeleidende brief van uw Iraanse advocaat zonder datum ter bevestiging dat er tegen u een onderzoek is ingesteld omwille van de vondst van documenten en andere bewijzen waardoor u veroordeeld werd en ter bevestiging van het feit dat u omwille van uw activiteiten in het buitenland opnieuw veroordeeld zou kunnen worden in het geval van een terugkeer naar Iran, en de omslagen waarin deze documenten naar België werden gestuurd. U vreesde bovendien dat uw vrouw en kinderen die twee jaar geleden van Iran naar Turkije zijn gevlucht terug naar Iran zullen worden gestuurd.

Op 25 juli 2022 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een nietontvankelijkheidsbeslissing aangezien u enkel bijkomende verklaringen aflegde en documenten neerlegde met betrekking tot uw eerste verzoek om internationale bescherming die reeds als ongeloofwaardig werden beschouwd. U ging in beroep tegen deze beslissing. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) verwierp het beroep op 9 december 2022 in arrest nr. 281631. U ging niet in hoger beroep.

Op 24 maart 2023 diende u een derde verzoek om internationale bescherming in. In uw derde verzoek herhaalde u uw eerder aangebrachte motieven. Zo verklaarde u dat u documenten meeheeft die betrekking hebben tot uw politieke activiteiten in België tijdens betogingen in Gent en Brussel. U verklaarde nog steeds wekelijks deel te nemen aan de kerkvieringen. U legde uit hoe u de documenten betreffende uw veroordeling die u in uw tweede verzoek voorlegde heeft bekomen. Daarnaast legde u uit dat u hoopt uw volk te kunnen helpen waarna u spreekt over de onderdrukking en de vele executies die momenteel plaats vinden in Iran. U geloofde dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw deelname aan de betogingen.

U vreesde bij terugkeer naar Iran niet enkel uw eerdere straf te moeten uitzitten, u vreesde tevens veel ergere straffen te krijgen omwille van uw deelname aan de betogingen tegen het Iraans regime. Daarnaast vreesde u ook de doodstraf te krijgen omwille van uw bekering.

Ter staving van uw derde verzoek om internationale bescherming legde u 22 foto's neer die betrekking hebben op uw deelname aan betogingen in België, een brief en een foto als bewijs van uw deelname aan de protestantse misvieringen. U legde ook de volmacht uit 2016 neer die u uw echtgenote gaf moest er iets gebeuren met u.

Op 4 juli 2023 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een nietontvankelijkheidsbeslissing aangezien u nogmaals enkel bijkomende verklaringen aflegde en documenten neerlegde met betrekking tot uw eerste verzoek om internationale bescherming die reeds als ongeloofwaardig werden beschouwd. Uw politieke activiteiten werden als opportunistisch beschouwd. U ging in beroep tegen deze beslissing. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) verwierp het beroep op 27 november 2023 in arrest nr. 297711. U ging niet in hoger beroep.

Zonder België te verlaten diende u op 8 december 2023 een vierde verzoek om internationale bescherming in. In huidig verzoek herhaalt u dezelfde motieven zoals in uw derde verzoek. Zo bent u nog steeds politiek actief en neemt u nog steeds deel aan betogingen tegen het Iraans regime. Ondertussen bent u ook bezig met een opleiding te volgen om lid te worden van de CPI waarvan u documenten voorlegt.

Ter staving van uw vierde en huidig verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: kopieën van documenten in verband met de toetredingsprocedure tot de CPI waaronder e-mails, foto's van uw deelname aan een betoging op 26.10.2023, foto's van uw deelname aan een betoging op 18.11.2023, foto's van uw deelname aan een betoging op 28.10.2023, foto's van twee betogingen waar u aan deelnam gedateerd op 10.12.2023, foto's van uw deelname aan een betoging op 16.12.2023 en een usbstick met foto's en filmpjes in verband met protesten in België en uw deelname eraan. Op 16.04.2024 maakte u nog foto's en print-outs in verband met uw deelname aan zes activiteiten in België en een usb-stick met daarop de reeds uitgeprint neergelegde stukken, een blad met links naar sociale mediakanalen waarop de opnames van de protesten voorkomen en twee door u neergelegde stukken waarin u uw engagement in België en het risico dat daaruit voor u voortvloeit in Iran benadrukt.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw derde verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Hoewel u in uw huidig verzoek zelf aangeeft dat er voor u geen elementen of omstandigheden zijn die uw deelname aan de procedure bemoeilijken legt u een psychologisch attest neer dat stelt dat u blijk geeft van symptomen die doen denken aan het posttraumatisch stress syndroom, waaronder concentratieproblemen en geheugenproblemen. In het attest wordt evenwel nergens gesteld dat u niet in staat zou zijn om afdoende verklaringen af te leggen over uw nieuwe elementen noch worden er steunmaatregelen aangeraden. In het

licht van uw verklaring dat u niet belemmerd wordt in uw deelname aan de opgestarte asielpprocedure en aangezien dit evenmin blijkt uit de verklaringen die u bij de Dienst Vreemdelingenzaken heeft afgelegd moet er dan ook besloten worden dat op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissarisgeneraal het verzoek niet-ontvankelijk.

Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het Commissariaatgeneraal afgesloten werd met een weigeringsbeslissing omdat er geen geloof werd gehecht aan uw vermeende, politiek getinte activiteiten in Iran, aan de problemen die hieruit beweerdelijk zouden zijn voortgesprongen, omdat er geen geloof werd gehecht aan de oprechtheid van uw bekering naar het protestantisme en omdat er niet kon worden aangenomen dat u gepercipieerd zou worden als christen bij een terugkeer naar Iran. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U tekende geen cassatieberoep aan bij de Raad van State.

In kader van uw tweede verzoek verklaarde het CGVS uw verzoek andermaal niet-ontvankelijk omdat u louter bijkomende verklaringen aanhaalde en documenten neerlegde die geen ander licht konden werpen op deze appreciatie. U ging in beroep tegen de beslissing van het CGVS. Echter werd dit beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) verworpen omdat ook de Raad geen nieuwe elementen vond die de kans op internationale bescherming voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aanzienlijk groter maakte.

In het kader van uw derde verzoek herhaalde u uw vorige motieven waaronder uw kerkgang en staaftde u deze met nieuwe documenten. Echter werd nogmaals geoordeeld dat uw bekering naar het christendom niet oprecht is. Daarnaast haalde u aan dat u deelneemt aan betogingen tegen het Iraans regime om uw volk te redden. Dit werd echter al eerder behandeld door de RvV. Hierdoor verklaarde het CGVS uw derde verzoek opnieuw niet-ontvankelijk. Ook de RvV verwierp uw beroep. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Het gegeven dat u in uw vierde en huidig verzoek bijkomende foto's en documenten neerlegt van uw deelname aan protesten in België gericht tegen het Iraans regime doet echter geen afbreuk aan de beoordeling die reeds werd gemaakt in het kader van uw vorige verzoeken. Zo werd reeds door verschillende keren door het CGVS en de RvV aangehaald dat er niet het minste geloof gehecht kan worden aan uw these dat uw politieke activiteiten voortspruiten uit een oprechte politieke overtuiging maar louter vanuit opportunistische overwegingen die enkel tot doel hebben om u te voorzien in een motief voor internationale bescherming en een eventuele, hieraan gekoppelde verblijfsstatus. Dit geldt nog des te meer gelet op de timing van uw deelname aan enkele demonstraties in België. De eerste jaren waarin u in België verbleef en gedurende uw eerste verzoek om internationale bescherming ontplooidde u namelijk kennelijk geen politieke activiteiten (RvV 297 332 - Pagina 10). Wanneer naar een hyperlink wordt gekeken van BBCPersian op Instagram die u zelf overmaakte, is het zelfs voor de mensen die reageren op het filmpje van een betoging duidelijk dat verzoekers dit louter doen om een verblijfsstatus te bekomen.

Hoewel u herhaalt dat de Iraanse autoriteiten zeker op de hoogte zijn van uw activiteiten hier omdat de Iraanse autoriteiten de internationale media en sociale media controleren (verklaring volgend verzoek, vraag 17, dd. 18.12.2023), toont u op geen enkele wijze aan dat u omwille van uw deelname aan betogingen bij terugkeer naar Iran dreigt gevisieerd te worden door de Iraanse autoriteiten. Uit informatie waarover het Commissariaatgeneraal beschikt en tevens door de RvV reeds werd aangehaald, en die werd toegevoegd aan uw administratief dossier, blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig interesse hebben om terugkerende verzoekers om internationale bescherming te vervolgen wegens activiteiten buiten Iran. Het zijn vooral personen die al een verhoogd risicoprofiel hebben of die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren, quod non in casu. Het CGVS en de RvV oordeelden dat dit bij u niet het geval is omdat u in uw vorige verzoeken niet aantoonde dat u reeds eerder een hoog risicoprofiel had bij vertrek uit Iran. Uit de foto's en de video-opnames die u neerlegt kan louter blijken dat u binnen enkele manifestaties in België en een meeting van de CPI deel uitmaakte van

een groter geheel van aanwezigen. Deze stukken tonen niet aan dat u zich ter plaatse als een uitgesproken opposant van het Iraanse regime zou hebben opgeworpen. Behalve uw verklaring dat u gelooft dat de autoriteiten op de hoogte zijn, komt u aldus niet verder dan het poneren van loutere beweringen hieromtrent. Dat er op sociale mediakanalen video's van de protesten gepost zouden zijn en u terloops en vaak op de achtergrond in beeld gebracht bent als één van de deelnemers is onvoldoende om aan te nemen dat u geïdentificeerd zou zijn, laat staan dat de Iraanse overheid u omwille van uw weinig zichtbaar en opportunistisch engagement dermate als lid van de oppositie zou beschouwen dat ze u omwille van een verondersteld ernstig politiek engagement zouden viseren bij een eventuele terugkeer.

Uw verklaring dat u sinds kort ook een opleiding volgt om lid te worden van de CPI en waarvan u documenten voorlegt, verandert niets aan de gemaakte inschatting van uw intrinsieke motivatie (verklaring volgend verzoek, vraag 18-19, dd. 18.12.2023).

Het geheel van voorgaande noopt er toe te besluiten dat uw zelfverklaarde politieke activiteiten niet als nieuw element dat uw kans op een beschermingsstatus aanzienlijk vergroot weerhouden kan worden.

Ten slotte voegt u nog toe dat u al uw kinderen vijf jaar niet meer hebt gezien (verklaring volgend verzoek, vraag 17, dd. 18.12.2023). Hoewel dit te betreuren valt, kan ook dit niet weerhouden worden als nieuw element.

In de mate dat u uw mentale moeilijkheden wilt laten gelden in uw huidig verzoek moet erop gewezen worden dat dergelijke medische motieven vreemd zijn aan de bepalingen van de internationale bescherming. Indien u deze medische elementen, waarvan u een attest neerlegt, wenst in te roepen moet u de daarvoor in de Vreemdelingenzaken voorziene procedure opstarten.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing. Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggrijping van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 48/2 tot en met 48/5, 57/6/2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel- en het redelijkheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker geeft aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen. Hij volhardt hierbij in zijn politieke activiteiten en religieuze bekering.

2.2. Stukken

2.2.1. Ter staving van het verzoekschrift worden volgende stukken toegevoegd:

- een psychologisch attest van 26 mei 2024 in hoofde van verzoeker;
- een certificaat van 22 mei 2024 waaruit blijkt dat verzoeker lid is van de “*Constitutionalist Party of Iran (CPI)*”.

2.2.2. Verzoeker brengt op 4 september 2024 aan de Raad een aanvullende nota bij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet waaraan volgende documenten worden toegevoegd:

- foto's ter staving van zijn deelname aan politieke activiteiten met uitleg;
- weblinks naar video's ter staving van de politieke activiteiten met uitleg;
- schermafbeeldingen en foto's ter staving van de politieke activiteiten met uitleg;
- certificaat van registratie bij de CPI van 22 mei 2024;
- getuigenverklaring van 13 juli 2024 van E. F. van Amnesty International;
- psychologisch attest van 25 oktober 2023 met een update van 4 september 2024.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Voorafgaand

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de

betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt.

Waar de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

2.3.3. De bestreden beslissing steunt op artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet dat bepaalt als volgt:

“§ 1. Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er bijgevolg nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse

wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming -oud artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet sprak over het al dan niet in overweging nemen van een asielerzoek, daar waar er in de huidige bepaling sprake is van het al dan niet ontvankelijk verklaren van het volgend verzoek om internationale bescherming-, heeft geen enkele impact op de ratio legis die leidde tot de invoering van oud artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

2.3.4. Wat betreft de bijzondere procedurele noden, kan worden gewezen op volgende pertinente motieven in de bestreden beslissing:

“Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw derde verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Hoewel u in uw huidig verzoek zelf aangeeft dat er voor u geen elementen of omstandigheden zijn die uw deelname aan de procedure bemoeilijken legt u een psychologisch attest neer dat stelt dat u blijkt geeft van symptomen die doen denken aan het posttraumatisch stress syndroom, waaronder concentratieproblemen en geheugenproblemen. In het attest wordt evenwel nergens gesteld dat u niet in staat zou zijn om afdoende verklaringen af te leggen over uw nieuwe elementen noch worden er steunmaatregelen aangeraden. In het licht van uw verklaring dat u niet belemmerd wordt in uw deelname aan de opgestarte asielerprocedure en aangezien dit evenmin blijkt uit de verklaringen die u bij de Dienst Vreemdelingenzaken heeft afgelegd moet er dan ook besloten worden dat op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Waar verzoeker het middels zijn verzoekschrift neergelegde psychologische attest benadrukt en middels zijn aanvullende nota nog een psychologisch attest van 25 oktober 2023 met een update van 4 september 2024 bijbrengt, kan hij geen ander licht werpen op bovenstaande correcte bemerkingen.

Immers moet vooreerst worden vastgesteld dat uit deze attesten evenmin blijkt dat verzoeker ten tijde van interview in kader van zijn ‘Verklaring Volgend Verzoek’ bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) in de onmogelijkheid verkeerde of verhinderd was gedegen en volwaardige verklaringen af te leggen.

De Raad merkt op dat uit de neergelegde attesten geenszins kan worden vastgesteld dat verzoekers psychologische staat een impact zou hebben gehad op zijn vermogen om aan de asielerprocedure deel te nemen. Hoewel in voormelde attesten wordt vermeld dat verzoeker vaak verward en gedesoriënteerd is, een falend geheugen en gebrekkige woordenschat heeft met een mentale vermoeidheid, slaapproblemen en geheugenproblemen met als conclusie een burn-out en een posttraumatisch stresssyndroom alsook extreme stress, merkt de Raad op dat de opgesomde symptomen in voormelde attesten van 26 mei 2024 en van 25 oktober 2023 met een update van 4 september 2024 gebaseerd zijn op verzoekers verklaringen en eigen gedragingen en uit deze psychologische attesten niet kan blijken dat de daarin gedane vaststellingen en gevormde mening behalve op de eigen verklaringen van verzoeker ook op andere, objectieve vaststellingen zijn gebaseerd. Verzoeker legt geen stavingstukken neer waaruit blijkt dat hij aan enig neuro-psychologisch onderzoek werd onderworpen. Daarnaast moet opgemerkt worden dat dergelijke psychologische attesten niet gelden als sluitend bewijs voor verzoekers vrees of voorgehouden problemen. Rekening houdend met zijn bevindingen kan een psycholoog vermoedens hebben over de oorzaak van de mentale problemen, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de mentale problemen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de verklaringen van de patiënt en dit binnen de context van psychologische hulpverlening, wat een andere inslag heeft dan het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming.

Bovendien blijkt uit verzoekers ‘Verklaring Volgend Verzoek’ bij de DVZ dat verzoeker uitgebreid en accuraat kon antwoorden op de vragen en ondanks dat hij verklaarde slecht te slapen, veel angst heeft en zich slecht kan concentreren, hij geenszins gewag maakte van geheugenproblemen en geen bijkomende opmerkingen had op het einde van dit interview (Verklaring Volgend Verzoek van 18 december 2023, vraag 24). Uit niets in de weergave van de ‘Verklaring Volgend Verzoek’ blijkt dat verzoeker niet in staat was om op adequate wijze de nieuwe elementen uiteen te zetten.

2.3.5. Onderzoek van de nieuwe elementen

2.3.5.1. In het kader van zijn huidig (derde volgend) verzoek om internationale bescherming volhardt verzoeker in zijn initieel vluchtrelaas en benadrukt hij zijn verklaringen zoals afgelegd bij zijn eerdere

beschermingsverzoeken, namelijk zijn vrees voor vervolging omwille van zijn religieuze bekering en politieke overtuiging.

Ter ondersteuning van zijn huidig verzoek bezorgde verzoeker het CGVS kopieën van documenten in verband met de toetredingsprocedure tot de CPI waaronder e-mails, foto's van zijn deelname aan de betoging op 26 oktober 2023, foto's van zijn deelname aan een betoging op 18 november 2023, foto's van zijn deelname aan een betoging op 28 oktober 2023, foto's van twee betogingen waar hij aan deelnam gedateerd op 10 december 2023, foto's van zijn deelname aan een betoging op 16 december 2023, een usb-stick met foto's en filmpjes in verband met de protesten in België en zijn deelname eraan, foto's en screenshots in verband met zijn deelname aan activiteiten in België, een usb-stick met daarop de reeds uitgeprinte neergelegde stukken, een blad met weblinks naar sociale mediakanalen waarop de opnames van de protesten voorkomen en twee door verzoeker neergelegde stukken waarin zijn engagement in België en het risico dat daaruit voor hem voortvloeit in Iran wordt benadrukt.

Middels zijn verzoekschrift legt verzoeker een psychologisch attest van 26 mei 2024 en zijn certificaat van de CPI neer.

Middels zijn aanvullende nota brengt verzoeker ook nog volgende stukken bij: foto's ter staving van zijn deelname aan politieke activiteiten met uitleg; weblinks naar video's ter staving van de politieke activiteiten met uitleg; schermafbeeldingen en foto's ter staving van de politieke activiteiten met uitleg, certificaat van registratie bij de CPI van 22 mei 2024 dat reeds werd bijgebracht; getuigenverklaring van 13 juli 2024 van E. F. van Amnesty International en een psychologisch attest van 25 oktober 2023 met een update van 4 september 2024.

De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt.

2.3.5.2. In de bestreden beslissing wordt op terechte wijze gemotiveerd dat het derde volgend verzoek om internationale bescherming van verzoeker niet-ontvankelijk moet worden verklaard omdat verzoeker geen nieuwe elementen of feiten aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt en dat het commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen beschikt.

2.3.5.3. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen overtuigende argumenten bijbrengt die het geheel van motieven - die pertinent en draagkrachtig zijn, die steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat hij geen nieuwe elementen of feiten heeft aangebracht - kunnen weerleggen of ontkrachten. Het komt verzoeker toe om voormelde motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij zoals hierna zal blijken echter in gebreke blijft.

2.3.5.4. Wat betreft verzoekers vrees voor vervolging omwille van een religieuze bekering en zijn politieke activiteiten die hij in het kader van eerdere beschermingsverzoeken heeft afgelegd, kan samen met verweerder beklemtoond worden dat deze reeds door het CGVS en de Raad op pertinente wijze werd beoordeeld.

Zo wordt in de bestreden beslissing op goede gronden gemotiveerd:

“Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het Commissariaat-generaal afgesloten werd met een weigeringsbeslissing omdat er geen geloof werd gehecht aan uw vermeende, politiek getinte activiteiten in Iran, aan de problemen die hieruit beweerdelijk zouden zijn voortgesproten, omdat er geen geloof werd gehecht aan de oprechtheid van uw bekering naar het protestantisme en omdat er niet kon worden aangenomen dat u gepercipieerd zou worden als christen bij een terugkeer naar Iran. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U tekende geen cassatieberoep aan bij de Raad van State. In kader van uw tweede verzoek verklaarde het CGVS uw verzoek andermaal niet-ontvankelijk omdat u louter bijkomende verklaringen aanhaalde en documenten neerlegde die geen ander licht konden werpen op deze appreciatie. U ging in beroep tegen de beslissing van het CGVS. Echter werd dit beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) verworpen omdat ook de Raad geen nieuwe elementen vond die de kans op internationale bescherming voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire

bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aanzienlijk groter maakte. In het kader van uw derde verzoek herhaalde u uw vorige motieven waaronder uw kerkgang en staaft u deze met nieuwe documenten. Echter werd nogmaals geoordeeld dat uw bekering naar het christendom niet oprecht is. Daarnaast haalde u aan dat u deelneemt aan betogingen tegen het Iraans regime om uw volk te redden. Dit werd echter al eerder behandeld door de RvV. Hierdoor verklaarde het CGVS uw derde verzoek opnieuw niet-ontvankelijk. Ook de RvV verwierp uw beroep. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.”

Er wordt hierbij benadrukt dat de Raad niet bevoegd is om naar aanleiding van de beoordeling van het huidige volgende verzoek om internationale bescherming, de beslissing met betrekking tot verzoekers vorig verzoek om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad bemerkt dat eens hij een beslissing over een bepaald verzoek om internationale bescherming heeft genomen, de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat dat verzoek betreft, zijn rechtsmacht heeft uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in een beslissing met betrekking tot een eerder verzoek werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt, quod non in casu.

Hoewel dit echter niet wegneemt dat de Raad bij de beoordeling van een volgende verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd, moet in casu het volgende aangestipt worden. Waar verzoeker in het kader van zijn huidige volgende verzoek onder meer blijft vasthouden aan zijn relaas zoals uiteengezet in zijn eerdere verzoeken om internationale bescherming en thans elementen aanreikt die een voortzetting vormen van een relaas dat ongeloofwaardig werd bevonden en waaruit geen nood aan internationale bescherming is gebleken en verder borduurt op ditzelfde relaas, voegt hij niets nieuws of wezenlijks toe aan zijn dossier.

Inzake de documenten die verzoeker neerlegt en de verklaringen die hij aflegt in kader van zijn huidige verzoek om internationale bescherming wordt er in de bestreden beslissing terdege gemotiveerd:

“Het gegeven dat u in uw vierde en huidige verzoek bijkomende foto's en documenten neerlegt van uw deelname aan protesten in België gericht tegen het Iraans regime doet echter geen afbreuk aan de beoordeling die reeds werd gemaakt in het kader van uw vorige verzoeken. Zo werd reeds door verschillende keren door het CGVS en de RvV aangehaald dat er niet het minste geloof gehecht kan worden aan uw these dat uw politieke activiteiten voortspruiten uit een oprechte politieke overtuiging maar louter vanuit opportunistische overwegingen die enkel tot doel hebben om u te voorzien in een motief voor internationale bescherming en een eventuele, hieraan gekoppelde verblijfsstatus. Dit geldt nog des te meer gelet op de timing van uw deelname aan enkele demonstraties in België. De eerste jaren waarin u in België verbleef en gedurende uw eerste verzoek om internationale bescherming ontplooidde u namelijk kennelijk geen politieke activiteiten (RvV 297 332 - Pagina 10). Wanneer naar een hyperlink wordt gekeken van BBCPersian op Instagram die u zelf overmaakte, is het zelfs voor de mensen die reageren op het filmpje van een betoging duidelijk dat verzoekers dit louter doen om een verblijfsstatus te bekomen. Hoewel u herhaalt dat de Iraanse autoriteiten zeker op de hoogte zijn van uw activiteiten hier omdat de Iraanse autoriteiten de internationale media en sociale media controleren (verklaring volgende verzoek, vraag 17, dd. 18.12.2023), toont u op geen enkele wijze aan dat u omwille van uw deelname aan betogingen bij terugkeer naar Iran dreigt geviséerd te worden door de Iraanse autoriteiten. Uit informatie waarover het Commissariaatgeneraal beschikt en tevens door de RvV reeds werd aangehaald, en die werd toegevoegd aan uw administratief dossier, blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig interesse hebben om terugkerende verzoekers om internationale bescherming te vervolgen wegens activiteiten buiten Iran. Het zijn vooral personen die al een verhoogd risicoprofiel hebben of die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren, quod non in casu. Het CGVS en de RvV oordeelden dat dit bij u niet het geval is omdat u in uw vorige verzoeken niet aantoonde dat u reeds eerder een hoog risicoprofiel had bij vertrek uit Iran. Uit de foto's en de video-opnames die u neerlegt kan louter blijken dat u binnen enkele manifestaties in België en een meeting van de CPI deel uitmaakte van een groter geheel van aanwezigen. Deze stukken tonen niet aan dat u zich ter plaatse als een uitgesproken opposant van het Iraanse regime zou hebben opgeworpen. Behalve uw verklaring dat u gelooft dat de autoriteiten op de hoogte zijn, komt u aldus niet verder dan het poneren van loutere beweringen hieromtrent. Dat er op sociale mediakanalen video's van de protesten gepost zouden zijn en u terloops en vaak op de achtergrond in beeld gebracht bent als één van de deelnemers is onvoldoende om aan te nemen dat u geïdentificeerd zou zijn, laat staan dat de Iraanse overheid u omwille van uw weinig zichtbaar en opportunistisch engagement dermate als lid van de oppositie zou beschouwen dat ze u omwille van een verondersteld ernstig politiek engagement zouden viseren bij een eventuele terugkeer. Uw verklaring dat u sinds kort ook een opleiding volgt om lid te worden van de CPI en

waarvan u documenten voorlegt, verandert niets aan de gemaakte inschatting van uw intrinsieke motivatie (verklaring volgend verzoek, vraag 18-19, dd. 18.12.2023). Het geheel van voorgaande noopt er toe te besluiten dat uw zelfverklaarde politieke activiteiten niet als nieuw element dat uw kans op een beschermingsstatus aanzienlijk vergroot weerhouden kan worden. Ten slotte voegt u nog toe dat u al uw kinderen vijf jaar niet meer hebt gezien (verklaring volgend verzoek, vraag 17, dd. 18.12.2023). Hoewel dit te betreuren valt, kan ook dit niet weerhouden worden als nieuw element. In de mate dat u uw mentale moeilijkheden wilt laten gelden in uw huidige verzoek moet erop gewezen worden dat dergelijke medische motieven vreemd zijn aan de bepalingen van de internationale bescherming. Indien u deze medische elementen, waarvan u een attest neerlegt, wenst in te roepen moet u de daarvoor in de Vreemdelingenzaken voorziene procedure opstarten."

Door te volharden in zijn politieke activiteiten met benadrukking van de neergelegde stukken, brengt verzoeker geen dienstige elementen bij die voorgaande concrete motieven kunnen ontkrachten.

Inzake verzoekers politieke activiteiten, wijst de Raad erop dat, daargelaten de vraag naar het opportunistisch karakter van de politieke activiteiten, verzoeker de appreciatie en gevolgtrekkingen van verweerder betwist doch er hoe dan ook niet in slaagt een ander licht te werpen op de analyse en het besluit, gebaseerd op actuele landeninformatie, dat er geen indicatie is dat de Iraanse autoriteiten op zoek zijn naar hem en hij als politieke opposant bestempeld en vervolgd zal worden door het Iraanse regime.

Uit de beschikbare COI focus "*IRAN- Surveillance van de diaspora door de Iraanse autoriteiten*" van 10 mei 2023 blijkt immers dat niettegenstaande Iran één van de belangrijkste actoren van transnationale repressie is, de capaciteit van de Iraanse autoriteiten om de sociale media van haar burgers in het buitenland te monitoren niet onbeperkt is, dat hoofdzakelijk activisten in ballingschap, doch niet alle, worden gemonitord, dat het regime prioriteiten stelt op basis van haar belangen en dat deze kunnen wijzigen. Volgens de geraadpleegde cybersecurityexpert liggen de prioriteiten thans bij journalisten en activisten van etnische minderheden en ook milieuactivisten. De hoofddoelstelling van de surveillanceactiviteiten in het buitenland, hoofdzakelijk via het online monitoren van openbare informatie op het internet, is het maken van profielen over de doelwitten en het in kaart brengen van netwerken (p. 20). De internetsurveillance is sinds de dood van Mahsa Amini in september 2022 en de daarop volgende straatprotesten naar alle waarschijnlijkheid opgevoerd (p. 22-23). De hoeveelheid kritiek die een persoon uit op het regime is overigens geen grote factor in het vergroten van het risico dat een cyberdissident in ballingschap gemonitord wordt, doch de invloed die een persoon heeft bepaalt of deze een prioriteit vormt voor het regime waarbij bijvoorbeeld het hebben van 10.000 volgers niet belangrijk wordt geacht (p. 20-21). In casu moet beklemtoond worden dat verzoekers vluchtrelaas ongeloofwaardig werd bevonden en de bijgebrachte stukken in acht genomen, evenwel slechts sprake is van een beperkt zichtbaar profiel zoals reeds correct aangestipt door verweerder waaruit gelet op de beschikbare landeninformatie geen beschermingsnood blijkt. Dat verzoeker te zien is op foto's en video's gepubliceerd op sociale media en politiek actief blijft zoals nader gestaafd met de stukken bijgebracht middels de aanvullende nota kan hier geen ander licht op werpen.

Niettegenstaande in deze COI Focus erop wordt gewezen dat de gevonden informatie beperkt is door de lage aantallen afgewezen verzoekers om internationale bescherming die terugkeren naar Iran en de afwezigheid van onafhankelijke instanties die hun situatie in Iran opvolgen (p. 6, 27), bevat deze COI Focus voldoende informatie om op gedegen basis de risico's voor verzoeker bij terugkeer naar Iran te beoordelen. Bovendien moet er worden aangestipt dat reeds in het kader verzoekers eerder beschermingsverzoeken werd aangestipt dat uit de destijds beschikbare landeninformatie kon vastgesteld worden dat een terugkeer slechts problemen zal veroorzaken wanneer sprake is van een verhoogd risicoprofiel, wat in casu niet aannemelijk wordt gemaakt. Er werd hierbij ook reeds aangegeven dat de Iraanse autoriteiten weinig interesse hebben om terugkerende verzoekers om internationale bescherming te vervolgen wegens activiteiten buiten Iran, zij het wegens hun vluchtrelaas, zij het wegens activiteiten op sociale media met betrekking tot kritiek op de Iraanse autoriteiten.

Wat betreft de monitoring van Iraniërs in het buitenland, besluit de Raad dat het loutere gegeven dat Iraniërs in het buitenland gemonitord (kunnen) worden en daar politieke activiteiten hebben ipso facto met zich meebrengt dat zij bij terugkeer systematisch dreigen vervolgd te worden en de loutere monitoring en hebben van politieke activiteiten zou kunnen volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, in de vluchtelingenrechtelijke zin, of tot een reëel risico op ernstige schade, in de zin van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker legt geen andere informatie neer waaruit het tegendeel blijkt.

De actuele algemene landeninformatie in acht genomen heeft verweerder op goede gronden geoordeeld dat uit de aangehaalde elementen en bijgebrachte stukken niet zonder meer kan opgemaakt worden dat verzoeker een verhoogd risicoprofiel heeft.

Voorts merkt de Raad nog op dat uit voormelde COI van mei 2023 niet kan worden afgeleid dat een loutere terugkeer vanuit het buitenland naar en aanwezigheid op het Iraanse grondgebied zouden kunnen volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, in de vluchtelingenrechtelijke zin, of

tot een reëel risico op ernstige schade, in de zin van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker legt geen andere informatie neer waaruit het tegendeel blijkt.

De meeste in het buitenland wonende Iraniërs ondervinden doorgaans geen problemen bij terugkeer. Profielen van personen die in de verslagperiode (1 maart 2020 tot en met 31 maart 2023) van de COI Focus van 10 mei 2023 toch problemen kenden met de Iraanse autoriteiten bij terugkeer, zijn personen met een dubbele nationaliteit en Iraanse atleten die in het buitenland hun steun betuigen aan de straatprotesten in Iran (p. 31). Er werden verder geen verifieerbare berichten gevonden van afgewezen verzoekers om internationale bescherming vanuit Europa die na een terugkeer naar Iran ernstige problemen hebben ondervonden met de Iraanse autoriteiten en de geraadpleegde experts maken evenmin melding van grote problemen (p. 30-35). Hierbij wordt aangestipt dat het aanvragen van internationale bescherming in het buitenland op zichzelf in Iran niet strafbaar is (p. 9). De Iraanse overheden hebben verder doorgaans weinig interesse in het strafrechtelijk vervolgen van afgewezen Iraanse asielzoekers omwille van hun activiteiten in het buitenland, ook deze die verband houden met hun verzoek om internationale bescherming. De Iraanse autoriteiten schenken aan dergelijke personen en aan hetgeen zij hebben gezegd of gedaan in het buitenland en op het internet hebben geplaatst over het algemeen (nog steeds) weinig aandacht en personen die terugkeren naar Iran die geen risicoprofiel vertonen, die nog niet in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten en die door deze autoriteiten niet als bedreiging worden gezien, ondervinden doorgaans geen problemen bij een terugkeer naar Iran. De behandeling van terugkeerders, inclusief afgewezen verzoekers om internationale bescherming, is afhankelijk van hun profiel voor hun vertrek uit Iran en hun activiteiten bij terugkeer. Het zijn vooral personen die al een hoog profiel hadden, in het bijzonder politieke activisten, die bij een terugkeer een groter risico lopen om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen. Tenzij zij voor hun vertrek uit Iran al in de negatieve aandacht stonden van de Iraanse overheden, kan worden aangenomen dat terugkeerders in het algemeen de aandacht van de Iraanse overheden waarschijnlijk niet zullen trekken en een laag risico lopen op monitoring, mishandeling of discriminatie (p. 33-35). De Raad herinnert er in dit opzicht aan dat een loutere mogelijkheid van een behandeling die raakt aan vervolging of ernstige schade niet voldoende is.

Er dient in dit kader te worden vastgesteld dat verzoeker, de reeds hoger gedane vaststellingen in acht genomen, het bestaan van risicofactoren in zijn hoofdte niet aantoonde of aannemelijk maakte. De Raad herhaalt hierbij dat het vluchtrelaas van verzoeker ongeloofwaardig werd bevonden en hij niet heeft aangetoond dat hij vóór zijn (legaal) vertrek uit Iran reeds in het vizier stond van de Iraanse autoriteiten.

Uit de landeninformatie blijkt verder dat de Iraanse autoriteiten vooral personen monitoren die zij als een bedreiging zien, bijvoorbeeld omdat zij reeds eerder in de verhoogde aandacht van de Iraanse autoriteiten stonden, omdat zij bekendheid genieten of politieke activisten zijn, *quod non in casu*.

Uit de COI Focus van 10 mei 2023 blijkt verder dat terugkeerders bij aankomst op de Iman Khomeini International Airport (IKA) in Teheran inderdaad (nog steeds) onderworpen worden aan veiligheids- en mogelijks ook andere controles (p. 26 e.v.). Iraniërs die met een gewoon paspoort terugreizen worden door de Iraanse autoriteiten over het algemeen als gewone reizigers beschouwd. Iraniërs die gedwongen terugkeren of Iraniërs die met een *laissez-passer* reizen worden bij aankomst op de IKA luchthaven aan een nader onderzoek onderworpen aan de hand van een ondervraging. De Iraanse immigratiepolitie ondervraagt gedwongen terugkeerders of terugkeerders met een *laissez-passer* over de omstandigheden van hun vertrek uit Iran, om na te gaan of er sprake is van een illegale uitreis, alsook over de reden van een eventueel verzoek om internationale bescherming in het buitenland (p. 29-30). Verder blijkt dat er sinds eind 2021 – begin 2022 verschillende in Europa wonende Iraniërs, waaronder Iraniërs met een dubbele nationaliteit, vluchtelingen en Iraniërs die in het buitenland verblijven, bij aankomst op de luchthaven worden ondervraagd nadat ze door de paspoortcontrole zijn gegaan en een inreisstempel ontvangen hebben. Daarbij hangt het van de individuele omstandigheden in een zaak af of iemand na terugkeer wordt ondervraagd (p. 28). Blijkens de landeninformatie is er voorts geen sprake van een systematische controle van sociale media-profielen op de luchthaven. Wanneer dit wel gebeurt, is dit voornamelijk bij terugkeerders van wie een vermoeden bestaat van activisme of illegale activiteiten. Sociale media zijn verder van bijzonder belang wanneer een terugkeerder veel volgers heeft. Een van de geraadpleegde cybersecurityexperts verklaart het dan weer waarschijnlijk dat de Iraanse autoriteiten vragen naar de sociale media-profielen van jonge mensen die in westerse landen wonen waarin het regime geïnteresseerd is, zoals Canada, de Verenigde Staten, het Verenigd Koninkrijk, Frankrijk en Nederland en dat bepaalde werkprofielen van terugkerende personen die in het Westen wonen gescreend zullen worden (*ibid.*, p. 29).

De Raad merkt op dat uit de COI Focus van 10 mei 2023 blijkt dat Iran sinds geruime tijd het beleid hanteert om geen gedwongen terugkeer te aanvaarden (p. 24). Een terugkeer met een *laissez-passer* leidt luidens deze COI Focus (p. 29-35) tot nader onderzoek aan de hand van een ondervraging bij aankomst in Iran, omdat dit zou kunnen betekenen dat iemand illegaal is uitgereisd en dat terugkeerders met een *laissez-passer* worden gemarkeerd als personen die om internationale bescherming hebben verzocht, waardoor deze mogelijks zullen ondervraagd worden over de reden van het beschermingsverzoek, de omstandigheden van hun vertrek uit Iran en waarom ze reizen met een *laissez-passer*. Nog volgens de COI

Focus van 10 mei 2023 duren de verhoren bij aankomst van terugkeerders met een *laissez-passer* een half uur tot een uur, al kan dit langer zijn indien de terugkeerder ontwijkend antwoordt of als de Iraanse autoriteiten vermoeden dat de terugkeerder in het verleden criminele feiten heeft gepleegd. Arrestatie en mishandeling zijn bij een dergelijke ondervraging niet gebruikelijk. Het loutere gegeven dat verzoeker, die Iran legaal is uitgereisd (Verklaring DVZ van 18 september 2019, p. 11), bij binnenkomst in Iran mogelijks ondervraagd zal worden naar de redenen van zijn vertrek en asielrelaas betekent niet zonder meer dat hij bij terugkeer een reëel risico loopt op mishandeling. Dit gegeven kan op zich bezwaarlijk leiden tot het besluit dat er in hoofde van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan worden aangenomen.

Gelet op het vaststaand ongeloofwaardig vluchtrelaas, kan niet blijken dat verzoeker eerder in de negatieve aandacht heeft gestaan van de Iraanse autoriteiten noch kan uit de elementen in het rechtsplegingsdossier blijken dat hij anderszins voor hen een persoon van belang zou zijn. Verzoeker toont nergens aan dat hij in de negatieve aandacht van de Iraanse autoriteiten staat, in ieder geval niet meer dan andere afgewezen verzoekers om internationale bescherming die terugkeren naar Iran. Er zijn geen concrete aanknopingspunten dat verzoeker bij terugkeer naar Iran als een risico of bedreiging zal worden beschouwd en aan een reëel gevaar voor vervolging of ernstige schade zal worden blootgesteld.

Wat betreft verzoekers neergelegde certificaat ter staving van zijn lidmaatschap bij de CPI en de bijgevoegde getuigenverklaring evenals de neergelegde foto's en printscreens, besluit de Raad dat deze stukken geenszins een ander licht kunnen werpen op bovenstaande terechte weigeringsmotieven. Immers worden verzoekers politieke activiteiten allerminst betwist, doch wordt door de commissaris-generaal terdege gemotiveerd dat verzoeker met zijn politieke activiteiten in België geenszins een vrees voor vervolging aannemelijk maakt nu geen verhoogd risicoprofiel in zijn hoofde kan worden vastgesteld.

Ten slotte bemerkt de Raad inzake verzoekers psychologisch attest bijgebracht middels zijn verzoekschrift, nog dat de aangevoerde psychologische problematiek geen verband houdt met de criteria bepaald in artikel 1 A (2) van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, zoals het Hof van Justitie overigens reeds duidelijk oordeelde in de zaak M'bodj (HvJ 18 december 2014 (GK), M'bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). Immers toont verzoeker in casu geenszins aan dat hij omwille van de aangevoerde symptomen en zijn diagnose zou worden onderworpen aan vervolging of een 'onmenselijke behandeling' in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt immers geen argumenten of elementen aan op basis waarvan kan worden aangenomen dat hem op intentionele en gerichte wijze medische zorg zou worden ontczegd of opzettelijk worden geweigerd. Geheel ten overvloede herinnert de Raad er nog aan dat voor de beoordeling van zijn medische problemen verzoeker gebruik dient te maken van de geëigende procedure vervat in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het voorgaande en gelet op de vaststellingen onder 2.3.4. kunnen de voormelde aangehaalde elementen niet gekwalificeerd worden als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2.3.6. Inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt nog aangestipt dat de subsidiaire beschermingsstatus niettemin kan worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het vluchtrelaas waaruit geen nood aan internationale bescherming is gebleken.

Verzoeker toont evenwel niet aan dat er heden in Iran een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon impliceert. In hoofde van verzoeker kan bijgevolg geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 in aanmerking worden genomen.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.3.7. Alles samen genomen kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het besluit dat er in dit geval geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

2.3.8. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn volgend verzoek om internationale bescherming. Een schending van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

2.3.9. Een verder onderzoek ten gronde in het kader van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet alsook artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, dringt zich niet meer op nu het huidige volgend verzoek terecht niet-ontvankelijk wordt verklaard. De aangevoerde schendingen zijn om deze reden dan ook niet dienstig.

2.3.10. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.11. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop deze is gebaseerd. De motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.12. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij de DVZ de kans kreeg om zijn verklaringen met betrekking tot de nieuwe elementen in het kader van zijn huidige (derde volgend) verzoek toe te lichten en nieuwe documenten voor te leggen. De Raad benadrukt dat de beslissing om een verzoeker, die een volgend verzoek indient, al dan niet persoonlijk te horen, overeenkomstig artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal behoort. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van de administratieve dossiers en op alle dienstige stukken. Op basis van deze gegevens werd geconcludeerd dat verzoeker in het kader van zijn derde volgend verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maakt dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. De commissaris-generaal heeft het (derde volgend) verzoek om internationale bescherming van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

2.3.13. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig september tweeduizend vierentwintig door:

H. CALIKOGLU, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier, De voorzitter,

R. VAN DAMME

H. CALIKOGLU